

da, seu determinanda, aut actum alium quemcunque per nos archiepiscopum Cant. suffraganeos nostros, atque alios praelatos, et clerum provinciae nostrae antedictae communiter seu divisim agitand. juribus, privilegiis, libertatibus, immunitatibus seu exemptionibus praefato abbati, et conventui, aut eorum monasterio ab antiquo qualitercunque indultis seu concessis, ac temporibus retroactis usitatis, non intendimus in aliquo derogare, sed ea omnia et singula, non obstantibus quibuscunque in praesenti convocazione sive sacra synodo, per nos infra praedictum monasterium modo quo praemittitur agendis, firma, integra et illibata permaneat et permanere debeant. Qua protestatione (ut praemittitur) lecta, dictus abbas tunc et ibidem consentiit, etc." Sequenti vicesimo quarto die mensis Januarii subsidium centum millium quadraginta quatuor librarum octo solidorum et octo denariorum domino regi ab utraque domo concessum est. Ab hoc tamen subsidio solvendo fratres Mendicantes, procurator prioris S. Johannis de Jerusalem, et alii religiosi se immunes esse in synodo protestati sunt, quorum rationes archiepiscopus episcopis Elien. et Bathon. ac cancellario suo examinandas commisit.

In sessione xxxii. (Febr. 7.) reverendissimus, habita secreta communicatione cum quibusdam consiliariis et justitiariis domini regis, tractatum instituit cum prolocutore, decanis, etc. et clero super materia articulorum additorum in prooemio libri concessionis subsidii, qui hujus erant tenoris:

1. Ecclesiae et cleri Anglicani, cujus protector et supremum caput is solus est.
2. Quem metum atque periculum rex noster invictissimus a nobis depulit, et curavit ut in quiete et secura pace Deo ministrare, et curae animarum ejus majestati commissae et populo sibi commisso debite inservire possimus.
3. Privilegia et libertates ejusdem, quae regali suae potestati et legibus regni sui non detrahunt, confirmando defendit.
4. Generalem veniam et perdonationem de omnibus eorum transgressionibus poenaliu legum et statutorum hujus regni tam caeterorum in tam ampla forma concedere dignetur, quam in isto parlamento suis omnibus subditis (statutis de "Praemunire" nobis adactis) concessa fuit.
5. Ita quod omnes laici sint inde onerati.

Ultimus articulus post consultationem cum episcopis et domo inferiore habitam facile concessus fuit in sessione xxxiii. (Febr. 8.) in qua justitarii regis exhibuerunt copiam articulorum exceptionum generalis perdonationis domini regis; de qua in articulo quarto agitur; super quo justitarii regis affirmabant se non habere commissionem concludendi, priusquam conclusum fuisset per episcopos et clerum super dicto primo articulo. Ille de suprematu regis conceptus haud bene placuit praelatis et clero, inde eum modificari voluerunt. Per tres itaque sessiones cum consiliariis regis ratio inita fuit, quomodo regis animum flectere possent ad mollioribus verbis exprimendum articulum illum. Rex autem per vicecomitem Ro-

chefordiae eum hoc modo conceptum remisit: "Cujus protector et supremum caput post Deum is solus est," ac ulterius colloquium cum praelatis et clero super eo negotio habere recusavit. Tandem 11. die Februarii archiepiscopus articulum de suprematu regis in synodo proposuit his verbis: "Ecclesiae et cleri Anglicani, cujus singularem protectorem unicum et supremum dominum, et, quantum per Christi legem licet, etiam supremum caput, ipsius majestatem recognoscimus." Cui reverendissimus consensum fratrum suorum requisivit dicens, "Qui tacet consentire videtur:" ad quod dictum quidam respondebat, "Itaque tacemus omnes." Unanimi igitur consensu utraque domus articulo huic subscripsit.

Per multas sequentes sessiones de forma subsidii solvendi tractabatur; de reformandis abusionibus, et de edendis constitutionibus super articulis sequentibus:

1. De clericis promovendis ad sacros ordines et ad beneficia curata admittendis.
2. De sacerdotibus convictis.
3. De clericis admittendis per procuratorem.
4. De vita et moribus clericorum ordinandorum.
5. De vestibus et indumentis clericorum.
6. De haereticis.

Quae constitutiones saepius in synodo lectae, mutataeque, ulteriori examini subjiciebantur.

In quadragesima quinta sessione (Febr. 25.) prolocutor errores in testamento mag. Will. Tracy latentes exposuit coram synodo, illudque condemnari petiit, ut exinde scandali nihil aut ignominiae vel ecclesiae vel populo generetur. Idem 18. die Martii tractatum fuit. Reverendissimus in sequenti lxxvi. sessione (Martii 23.) "pronunciavit sententiam finalem reprobatoriam testamenti W. Tracy per mag. Joh. Lethe, LL. D. coram Richardo Tracy, filio naturali dicti Will. Tracy, et coram episcopis et aliis praelatis. Qui quidem Richardus interrogatus an unquam scripserit, aut scribi fecerit aliquam copiam dicti testamenti, respondit "se nullam copiam dedisse, nisi cuidam N. (W. Willington) sed scriptam manu patris sui." Quod decretum ad universitates Oxon. et Cantabrig. missum est, ut examinaretur cum testamento praedicto, ac responsum earum per literas suo sigillo sigillatas certificaretur.

Tandem promulgata est sententia contra testamentum, tanquam fastuosum, scandalosum, sibi repugnans, impiumque et haereticum, ac haeresim in se continens, et ut tale damnari debere. Ut citentur ex familia Tracy oriundi executoresque ejus ad 16. diem Octobris seq. in debita forma juris allegaturi, quare dictus Willielmus Tracy tanquam haereticus, ac pro haeretico pronunciari, ejusque corpus exhumari, et a christianorum sepultura rejici et repelli non debeat.

Tertio die mensis Martii articuli nonnulli pro examinatione mag. Crome, Latymer, et Bilnye proponebantur, qui 18. sequente hujus mensis die repetiti sunt. Sed ulterior deliberatio eorum in aliud tempus dilata est. Octavo die